

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. év május 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt I.r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. július 4. napján kihirdetett 20.B.208/2011/28. számú ítéletét I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. július 04. napján kihirdetett 20.B.208/2011/28. számú ítéletével I.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt 1 év 6 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, 100 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre, és 1 évre a közterület-felügyelői foglalkozástól eltiltásra ítélte. Engedélyezte a pénzbüntetés 10 havi részletekben történő megfizetését, és vele szemben 5.000 forint vagyonekobzást rendelt el. II.r. vádlottat a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt 1 év 6 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Mindkét vádlott tekintetében megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsáthatóak feltételes szabadságra. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő ügyész három napi gondolkodási időt követően törvényes határidőben fellebbezést jelentett be a vádlottak terhére a büntetés súlyosítása, velük szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása érdekében.

A vádlottak és védőjük három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére. A törvényes határidőben a védő I.r. vádlott felmentése, másodlagosan a büntetésének enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A II.r. vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.721/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet

megalapozott, a bíróság eleget tett ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének, a megalapozott tényállás megváltoztatására tehát a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség. Egyetértett a vádlottak bűnösségére levont következtetéssel és cselekményeik jogi minősítésével is. A büntetés kiszabására irányuló indítványát módosította, a továbbiakban egyetértett a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabásával, azonban álláspontja szerint indokolt a Btk. 85. § (1) bekezdésében írt keret maximumának kimerítése, és a próbaidő hosszabb tartamának megállapítása mindkét vádlottal szemben. A II.r. vádlott tekintetében is 5.000 forint vagyonek Kobzása elrendelésére tett indítványt.

A vádlottak védője előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását is, I.r. vádlott vonatkozásában. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel a bíróság csak a pánikbeteg tanú vallomására alapozta ítéletének tényállását, figyelmen kívül hagyva védenecsei következetes tagadását. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság ítélete ezért hiányos, és pontatlan. Érvelése szerint nincsenek olyan bizonyítékok, amelyek az említett tanú vallomásán kívül alátámasztanák, hogy I.r. vádlott jogtalan előnyt kért volna. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította orvos-szakértői vizsgálatára irányuló indítványát, azonban ennek indokát ítéletében nem adta. Véleménye szerint az általa előterjesztett fellebbezés eredményre vezethet, mivel nem a bíróság mérlegelő tevékenységét kívánja megkérdőjelezni, hanem arra kívánt rámutatni, hogy nincs olyan bizonyíték, ami a vesztegetés büntettének elkövetését bizonyítaná. Elsődlegesen védenecse felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. Álláspontját a II.r. védenecse tekintetében is irányadónak tartotta.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak védője fellebbezését, annak írásbeli indokolásával együtt továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan, nincs olyan bizonyíték, amely a vádban írt cselekmény elkövetését bizonyítaná, mivel a pánikbeteg tanú vallomása erre nem alkalmas. Azt a körülményt, hogy védenecsetől került lefoglalásra a jelölt pénz, nem tartotta relevánsnak, mivel azt a kerékbilincs leszerelésének ellenértékeként szabályosan vette át. Kifogásolta, hogy az ítélet védenecsei terhére rója, hogy nem vettek részt poligráfos vizsgálatban, amely ellentétes azzal az elvvel, hogy senki sem köteles önmagára terhelő bizonyíték szolgáltatására. A büntetés kiszabásával összefüggésben felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a nagy számú enyhítő körülményt. Mindezek alapján elsősorban védenecsei felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Amennyiben a másodfokú bíróság nem látna lehetőséget védenecsei felmentésére, abban az esetben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság mellőzze a foglalkozástól eltiltás mellékbüntetését I.r. vádlott tekintetében, és őt részesítse előzetes mentesítésben.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján mindkét vádlott tekintetében az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében

felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalásán az eljárási szabályokat betartotta. A bizonyítási eljárás keretében a vádlottakat és a releváns tanúkat kihallgatta, értékelte továbbá az ismertetett okirati bizonyítékokat. A vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, érdemi védekezést terjesztettek elő. A bíróság e védekezést ellenőrizte, összevetette a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal, és mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását. A bizonyítékokat mérlegelő tevékenységéről számot adott, az megfelel a logika szabályainak.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el a vádlottak védekezését, és marasztaló tényállást állapított meg velük szemben. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és a bíróság indokolási kötelezettségének kellő terjedelemben eleget tett. Nem tévedett, amikor közvetlen bizonyítékként elfogadta a vádlottak tagadásával szemben következetes tanúvallomását, amit a megvizsgált közvetett bizonyítékok, továbbá poligráfós vizsgálata is alátámasztott. Nem merültek fel olyan körülmények - a pánikbetegség nem tekinthető ilyennek - ami indokolta volna szakértői vizsgálatát. A törvényszék a bizonyítási indítvány elutasását illetve 14. oldalán indokolta meg. Az előzőekre figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet felmentés érdekében előterjesztett fellebbezéssel sem.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását mérlegelés útján állapította meg, amely a másodfokú bíróság álláspontja szerint megalapozott. A vádlottak és védőjük a fellebbviteli eljárásban nem jelöltek meg olyan új tényt, vagy bizonyítékot, amely miatt szükségessé vált volna további bizonyítási eljárás lefolytatása, mivel kétségesse tették a korábbi bizonyítás eredményt. Az előző feltételek hiányában a Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását nem változtathatta meg, nem értékelhette eltérően az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokat, határozatát az elsőfokú ítéletben megállapított tényállásra alapította. Az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadó és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések ezért eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottak cselekményének elbírálásakor hatályos Btk. rendelkezéseit alkalmazta. Jogi érvelésével a másodfokú bíróság egyetértett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményüket a Btk. 294. § (1) bekezdésében írt korrupciós bűncselekménynek, amit II.r. vádlott bűnsegédként valósított meg, mivel ellentétben I.r. vádlottal ő a Btk. 459. § 11.k. pontja alapján nem minősült hivatalos személynek. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor I.r. vádlott elkövetői minőségét helyesen állapította meg, mivel ő az idézett jogszabályhely

alapján, figyelemmel az 1999. évi LXIII. törvény rendelkezéseire is hivatalos személyként járt el.

I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy hivatali működésével összefüggésben jogtalan előnyt kért, megvalósította a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét, II.r. vádlott pedig e bűncselekményt bűnsegédként követte el.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásával összefüggésben annyit kíván megjegyezni, hogy tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor az ítélet indokolásában következetesen sértettként nevesíti Karadin Józsefet, aki a jogtalan előnyt a vádlottak felhívására adta, ezért a korrupciós bűncselekmény sértettje nem lehet. E bűncselekmény törvényi tényállási elemei között passzív alany nem szerepel.

A másodfokú bíróság sem a büntetés enyhítése, sem pedig annak súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezésekkel nem értett egyet.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabási körülményeket számba vette, megfelelően terjedelemben foglalkozott a büntetés kiszabásának indokaival. Nem tévedett, amikor a vádlottakkal szemben szabadságvesztést szabott ki, és akkor sem, amikor lehetőséget látott annak végrehajtásának felfüggesztésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az általa megállapított szabadságvesztés tartama és a próbaidő hossza arányos a terhükre rótt bűncselekmények tárgyi súlyával, és személyükben rejlő társadalomra veszélyességgel. Megfelel az ítélet belső arányainak is, mivel a bűnsegédként marasztalt II.r. vádlottal szemben korábban már folyt büntetőeljárás.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen tiltotta el a közterület-felügyelői foglalkozástól az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat, a büntetés céljainak elérésének érdekében szükséges e büntetés alkalmazása is. Ugyanígy törvényes a pénzbüntetés kiszabása, amelynek összege eltúlzottnak nem tekinthető, és arányos I.r. vádlott személyi, jövedelmi viszonyaival. A másodfokú bíróság álláspontja szerint korrupciós bűncselekmény elkövetése esetén nem lehet indokolt az előzetes mentesítés alkalmazása, az nem szolgálná megfelelően a büntetési célokat, ezért az erre irányuló védői indítvány nem foghatott helyt.

Az elsőfokú bíróság helyesen rendelt el vagyonelkobzást I.r. vádlottal szemben a bűncselekmény elkövetése útján megszerzett pénz tekintetében, azonban II.r. vádlottal szemben, aki nem jutott hozzá ehhez az összeghez, nem tartotta indokoltnak ennek az intézkedésnek az alkalmazását, ezért az erre irányuló ügyészi indítvány eredményre nem vezethetett.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva - mindkét vádlott vonatkozásában - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 371. § (1), (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. május 14.

. Ruzsás Róbert
a tanács elnöke

. Török Zsolt
előadó bíró

Dr. Mészáros László
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete I. és II.r. vádlottakkal szemben jogerős és a szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2014. május 14.

. Ruzsás Róbert
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző